

[Else-Merete Ross.]

lade et arbejdshold, som arbejder for nationalmuseet i Brede, have forlægning i Brede. Dermed har man, som det allerede er sket for enkelte personers og enkelte mindre holds vedkommende, brudt med princippet om, at alle skal sove i lejrene. Jo flere af disse forlægninger og udstationerede grupper der vil komme, desto mindre brug bliver der for lejrene, og jo relativt dyrere vil de være at opretholde, og de er dyre nok i forvejen. Jeg tror, enhver vil indrømme, at det ikke er nogen særlig billig foranstaltning, vi har for øjeblikket.

Jeg mener ikke, at lejrene kan afvikles fra den ene dag til den anden, men at målet må være i løbet af relativt kort tid at få dem nedlagt. Endnu er de enkelte, der arbejder uden for lejrene, ikke i tilstrækkelig grad anvendt til arbejde, som svarer til deres evner og forudsætninger. Jeg indrømmer, at der må gå nogen tid, inden man kan få dette arbejde sat i bedre system. Mange militærnægtere har udtrykt ønske om, at arbejdsopgaverne i højere grad havde et virkelig socialt og humanitært sigte således som det f. eks. påbegyndte arbejde på Koføds Skole.

Det har ofte været drøftet at anvende militærnægtere, der ønskede det, i u-landsarbejdet. Mellempolitisk Samvirke, der står for udvælgelsen af u-landsfrivillige, er ikke gået ind for denne tanke. Da det gælder om en meget nøje og grundig udvælgelse af disse udsendinge, ville det efter min mening være helt forkert at give militærnægtere, som eventuelt ønskede at blive udsendt, en fortrinnsstilling fremfor andre.

I forslaget til § 1, stk. 1, er ordet „statsarbejde“ erstattet med „civilt arbejde“, idet de værnepligtige efter forslaget ikke blot skal kunne anvendes i statsinstitutioner, men også i private humanitære organisationer, som indenrigsministeriet vil anerkende som arbejdsplads. Blandt andet i Tyskland gør man det på den måde, så

det skulle vel ikke være uoverkommeligt også i Danmark.

Hidtil er kun religiøse, etiske og humanistiske motiver blevet betragtet som gyldig samvittighedsgrund for fritagelse for militærtjeneste. Hvis man angav politiske motiver, blev det ikke godtaget. Et menneskes politiske overbevisning behøver ikke at være religiøst eller humanistisk motiveret. Hvis man derimod vil hævde, at en politisk overbevisning ikke er etisk motiveret, må det være, fordi man accepterer, at politisk overbevisning er motiveret af egoistiske særinteresser. Det er muligt, at jeg er meget naiv på dette område, men jeg mener, at politisk holdning og etisk holdning er to sider af samme sag, nemlig et menneskes overbevisning, og at det er denne overbevisning, der må være det afgørende.

Jeg finder det rigtigt, at samfundet accepterer det synspunkt, at man på grund af sin samvittighed ikke kan yde militærtjeneste, men til gengæld mener jeg, at den pågældende bør have en længere tjenestetid. Jeg har ikke ønsket at ændre de 6 måneders længere tjenestetid, da villigheden til at påtage sig denne ekstra tjenestetid er det bedste kriterium, vi for tiden har for, at overbevisningen er ærlig. Nedsættes den militære tjenestetid, må den ekstra tjenestetid for militærnægtere dog nedsættes proportionalt dermed.

Jeg vil opfordre de andre partier til at gå ind i en saglig drøftelse af dette lovforslag. I disse hektiske dage er der sikkert mange, der vil betragte dette lovforslag som lille og uvæsentligt, men jeg håber dog, at de andre partier vil hjælpe mig til, at det ikke af den grund drukner. For mig er det nemlig ikke et lille og uvæsentligt lovforslag, for det drejer sig om, at de unge mennesker, som vi tillader fritagelse for almindelig militærtjeneste, får sådanne produktive og samfundsgavnige opgaver, at de efter endt tjenestetid har fået en positiv indstilling og en øget ansvarsfølelse over for samfundet. Det resultat er det vanskeligt at nå med den nuværende ordning.